

[Gede.]

retssager, der går ud på at kræve bøder af dem, fordi de ikke har overholdt denne lovgivning. Nu er det da klart, at hvis disse virksomheder overtræder loven, all right, så har de overtrådt loven, og det må man ikke. Men selv om disse gidsler, der måtte blive taget for at have overtrådt loven, ikke har fortjent det bedre, om jeg så må sige, så er der dog langt fra — hvad skal jeg sige — gidseldrab til retfærdighed, og vi kan ikke se, der er nogen grund til at risikere noget sådant, når man reelt ikke vinder noget ved det.

Den omstændighed, at loven kun skal gælde så kort tid, kunne friste til at stemme for lovforslaget blot for at vise regeringen sin gode vilje. Imidlertid ser vi sådan på det, at hovedsynspunktet er, at loven er overflødig, og at vi har rigeligt med overflødige love her i landet. Der er ingen grund til at vedtage flere. Det resulterer i, at i hvert fald hovedparten af fremskridspartiets gruppe vil stemme imod lovforslaget. Der er enkelte, der for at vise regeringen en venlighed vil undlade at stemme eller eventuelt stemme for.

Regeringens columbusæg med hensyn til at erstatte tre dyrtidsportioner, som arbejdsgiverne skulle betale, med 1.000 kr. pr. lønmodtager, som skatteyderne skal betale, kan fremskridtspartiet under ingen omstændigheder anbefale. Det er ikke højere skatter, vi har mest brug for her i landet lige i øjeblikket. Desuden vil vi anse det for uheldigt, at folketinget begynder at gribe ind i det private arbejdsmarkeds overenskomster. Hvis regeringen vil fremsætte et forslag om harmonisering af hele dyrtidstillægsordningen, således at de højerelønnede offentligt ansatte, derunder ministre og folketingsmænd, får 40 øre i timen ligesom LO-arbejdere, så skal vi modtage et sådant forslag med den største velvilje.

Regeringspartiet har tidligere støttet skatteydertilskud til landbruget. All right, det var der god fornuft i, for EF og gode EF-priser ventede ude i fremtiden, og det var vel værd at vente på. Den forrige regering gennemførte tilskud til prisen på mælkeprodukter, eller måske tilskud til mælkeproducenter, ligesom man nu vil tage det, og vi har alle i årevis givet tilskud til hinandens boligforbrug. Det kan man sige er ulykkeligt, og det skyldes, at man ikke har kunnet tage sig sammen til at lave om på

forholdene. Men at et liberalt parti i dag går ind for skatteydertilskud til samtlige erhvervsdrivende uden nogen som helst sikkerhed for, at priser eller lønninger bliver lavere af den grund, forstår vi ikke. Hvorfor skulle priser og lønninger i øvrigt blive lavere af den grund? Det er vel stadig væk sådan, at såvel folk, der sælger varer, som folk, der sælger arbejdskraft, tager så meget for deres varer og for deres arbejdskraft, som de kan få andre til at betale, og det vil de vel blive ved med, formoder jeg. Ellers skal man da indføre en helt anden slags lovgivning. Det vil med andre ord sige, at der er ikke nogen som helst sikkerhed for, at dette skatteydertilskud til det forenede samlede erhvervsliv overhovedet får nogen som helst effekt i den retning, som regeringen ønsker. Når man alligevel vil give et sådant tilskud på dette grundlag, må jeg måske have lov til at sige, at det minder mig om en Århushistorie.

Regeringens begrundelse er den, at det vil styrke erhvervslivets konkurrenceevne og gavne beskæftigelse og eksport. Det synes vi er udmærket. Den begrundelse kan vi virkelig bifalde, den er smuk. Men er det nødvendigt at gøre dette for at nå det mål? Priser og lønninger stiger også i de lande, vi konkurrerer med. De lande, vi konkurrerer med, skal også betale mere for deres olie, og hidtil har eksportindustriens største problem ikke været manglende konkurrenceevne, men at skaffe arbejdskraft, den arbejdskraft, som blev suget ind på offentlige kontorer, og den arbejdskraft, som ikke var interesseret i at arbejde mere, fordi skattevæsenet tog provenuet.

Statsministeren sagde, at regeringen ønskede, at det skulle kunne betale sig at arbejde, og at opsparingen skulle fremmes. Det er et par smukke formål, som vi fuldt ud kan tiltræde. Den sikreste vej til at nå disse mål og ad den vej gavne beskæftigelse og eksport er at nedsætte de offentlige udgifter alvorligt og samtidig dermed nedsætte indkomstskatterne.

Må jeg i den forbindelse belære statsministeren om noget. Tilsyneladende forelå der en misforståelse hos statsministeren i går. Statsministeren sagde, at skatter ikke er en omkostning, der påvirker varepriserne. Jo, skatter er også en omkostning for erhvervslivet, som sætter varepriserne i vejret. Den eneste